

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

10 ינואר 2021

ת"ע 18-04-51544 ד' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז ירושלים ואח'

בפני		כב' השופט פליקס גורודצקי
תובעים		1. ד' 2. א' מ'
נגד		
נתבעים		1. ס' (המנוח) 2. ת'
בעניין המנוח ס'		

החלטה

לפני בקשה לפסילת מומחה מטעם בית המשפט, פרופ' X (להלן – "המומחה").

בתמצית ייאמר כי המומחה מונה על ידי בית המשפט בהחלטה מיום 24.6.19 והוא נתבקש לחוות דעה בשאלת הכשרות המשפטית של המנוח ס' (להלן – "המנוח") לערוך צוואה מיום 16.1.14 (להלן – "הצוואה").

בהתאם להחלטה זו הגיש המומחה ביום 10.9.20 את חוות הדעת (להלן – "חוות הדעת") בה נקבע כי במועד עריכת הצוואה, המנוח לא היה בעל כשירות משפטית לבצע פעולה משפטית.

עיקר טענות המבקשים

1. מומחה מטעם בית המשפט אמור לחוות דעתו על סמך מסמכים רפואיים המתקבלים אצלו מטעם שני הצדדים.

2. חובתו של מומחה מטעם בית המשפט, במיוחד בביהמ"ש לענייני משפחה, לנהוג בתום לב ובאובייקטיביות, זה כרוך בזו, היא מן המפורסמות שאינה צריכה ראייה או הסבר.

3. חובתו של מומחה לעיין בכל החומר הרפואי המוגש לו מטעם הצדדים היא חובה יסודית.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

10 ינואר 2021

ת"ע 51544-04-18 ד' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז ירושלים ואח'

4. לאחר קבלת חוות הדעת ושליחת שאלות הבהרה עלה בבירור כי המומחה לא עיין בחומר הרפואי שנשלח אליו ע"י ב"כ המבקשים.

5. בנוסף, המומחה צריך לדייק בתשובותיו לשאלות שנשלחות אליו מטעם מי מהצדדים. אי דיוק בתשובות, וזאת לשון המעטה, מעלה חשש כבד לתום לבו של המומחה.

6. למומחה נמסרה תעודה רפואית (נוכח המחלוקת האם עניין לנו בתעודת רופא או שמא בחוות דעת, ייקרא להלן המסמך "המסמך הרפואי"), שהיא סיכום של בדיקה רפואית מקיפה ומעמיקה של ד"ר ר', שנערכה כחודש וחצי טרם עריכת הצוואה. בדיקה זו הוזמנה ע"י עורכת הדין שערכה את הצוואה.

7. אין כל חולק:

כי המומחה קיבל את המסמך הרפואי;

כי המומחה לא דייק בדבריו עת טען כי לא קיבל לרשותו את המסמך הרפואי.

כי המומחה לא עיין במסמך הרפואי טרם נתן את חוות הדעת.

8. אין כלל ספק שלעיון במסמך הרפואי יש משמעות קריטית להכרעה בעניין כשירות המנוח.

9. בנסיבות אלה יש להורות על פסילת חוות הדעת ולמנות מומחה אחר תחתיו.

תגובה ראשונית של המשיבים

10. ביום 22.11.20 הגישו המשיבים תגובה ראשונית, בה ביקשו לדחות את תגובתם העניינית לבקשה לאחר הגשת עמדת המומחה. נוכח נימוקי הבקשה ולאור העובדה כי טענות המבקשים הופנו למומחה, בקשת המשיבים התקבלה והתאפשר להם להגיש תגובה עניינית לאחר הגשת עמדת המומחה.

עמדת המומחה

11. מפאת החשיבות, תובא להלן עמדת המומחה כדלהלן:

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

10 ינואר 2021

ת"ע 51544-04-18 ד' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז ירושלים ואח'

1 " קיבלתי בתודה את החלטת כבוד בית המשפט מיום 22.11.2020 ולהלן
2 התייחסותי.

3
4 אכן נפלה טעות טכנית בתשובתי בדבר העובדה שלא קיבלתי את חוות
5 דעתה של ד"ר ר'.

6
7 יחד עם זאת, מניסיוני במקרים דומים, אני יודע שבית המשפט, לעיתים
8 קרובות, אוסר על קריאת חוות דעת מעין אלו.

9
10 לכן, עיון בתכתובת המיילים מיום 7.7.20 מעלה כי שאלתי במפורש את
11 שני הצדדים אם מותר לי לעיין בחוות הדעת וכי נושא זה מוסכם על
12 הצדדים.

13
14 מניסיוני, קיימת "רגישות גבוהה" בשאלות של חוות הדעת של מי
15 מהצדדים ולכן שאלתי שאלה זו ישירות.

16
17 באי כוח הצדדים לא פנו לבית המשפט לברר סוגיה זו אלא השיבו לי כל
18 אחד מנקודת מבטו הספציפית. עו"ד ב' טען שזו תעודה רפואית ועו"ד
19 מכלוף טען שזו חוות דעת רפואית.

20
21 עקב תשובות אלו ובהיעדר החלטת בית משפט בנדון לא עיינתי בתעודת
22 הרופא.

23 ניתן לעיין בחוות דעת זו במידה וכך יחליט בית המשפט .

24
25 במשך 30 שנות ניסיוני ומאות מינויים בבית משפט למשפחה, לא הוטל
26 בי רבב על "חוסר תום לב ואובייקטיביות", כפי שטען עו"ד ב' וצר לי על
27 נוסח זה מצידו.

28
29 במהות, הסברתי לבית המשפט את שיקולי דעתי.

30
31 בצד הטכני של תשובתי עקב חוסר תשומת לב – טעיתי".

32
33 עיקר טענות המשיבים

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

10 ינואר 2021

ת"ע 18-04-51544 ד' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז ירושלים ואח'

12. הבקשה הוגשה בחוסר תום לב ורק לאחר שהתקבלה חוות הדעת, אשר תומכת בכל טענות המשיבים, ואיננה מתיישבת עם גרסת המבקשים.

13. המומחה קבע את חוות דעתו על בסיס החומר הרפואי שנתקבל מקופת החולים בו טופל המנוח.

14. המסמך הרפואי נשלח למומחה על ידי ב"כ המבקשים והוא אינו מהווה חומר רפואי אותנטי, אשר אמור לשפוך אור על מצבו של המנוח שכן מדובר בחוות דעת מוזמנת על ידי המבקשים, ועל כן משקלה נמוך ביותר.

15. אין כל סיבה לפסול את המומחה ו/או את חוות הדעת רק לאור העובדה כי זו איננה משרתת את טענות המשיבים.

16. גם אם מתגלים פגמים בחוות דעת מומחה מטעם בית המשפט, על מנת שזו תיפסל, על המבקשים להוכיח מעין "קשר סיבתי" בין הפגם לבין תוצאת חוות הדעת.

17. ככל שלא נפלו פגמים בחוות הדעת ובתוצאתה אין לפוסלה. במקרה דנא, הבקשה נשענת על העובדה לפיה המומחה לא עיין במסמך הרפואי בטרם חתם על חוות דעתו כי המנוח לא היה כשיר לערוך את הצוואה בשל מצבו הרפואי.

18. מקום בו ממנה בית המשפט מומחה מטעמו לעיין שברפואה, אין זה מקובל כי בית המשפט יתן למומחה הוראות באלו מסמכים לעיין ובאלו לא. חזקה על המומחה כי הוא יודע ומבין היטב באלו מסמכים לעיין ובאלו לא ואיזה משקל לייחס לכל מסמך. במקרה דנא, החליט המומחה לא לעיין במסמך הרפואי, בשל "רגישות גבוהה" הנוגעת לעיון בחוות דעת המוגשת על ידי מי מהצדדים.

19. אין כל הצדקה לפסול את חוות הדעת בשל טעות טכנית בגדרה השיב המומחה לב"כ המבקשים כי לא קיבל את המסמך הרפואי, טעות בה הודה והתנצל. ההחלטה לא לעיין בחוות הדעת הינה החלטה לגיטימית ומקצועית של המומחה והוא הסביר לבית המשפט מדוע פעל כפי שפעל.

תשובת המבקשים

20. התעודה הרפואית אינה חוות דעת האסורה להצגה למומחה. המסמך הרפואי משקף בדיקה רפואית מקיפה ויסודית שעבר המנוח ובניגוד לחומרים הדלים מקופת החולים, מועד עריכת

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

10 ינואר 2021

ת"ע 18-04-51544 ד' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז ירושלים ואח'

המסמך הרפואי קרוב למועד עריכת הצוואה. המומחה היה חייב להתייחס אל המסמך הרפואי בהיותו "קרוב" למועד עריכת הצוואה.

21. אין עסקינן ב"טעות טכנית" בלבד של המומחה.

22. אין כל ספק כי לעיון במסמך הרפואי יש משמעות קריטית להכרעה בעניין כשירות המנוח.

23. בנסיבות העניין אין מנוס מפסילת חוות הדעת.

דיון והכרעה

24. לאחר עיון בכתבי הטענות ובנספחים, הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות.

25. ההלכה היא כי מומחה מטעם בית המשפט, הרי הוא כזרועו הארוכה ראוי: רע"א 337/02 מזרחי נ' כלל חברה לביטוח בע"מ, פד"י נו (4) 673.

26. לאור הלכה זו, נקבע באופן עקבי כי פסילת חוות דעת מומחה שמונה על ידי בית המשפט היא צעד קיצוני אשר יינקט רק במקרים חריגים, בהם נפל בחוות הדעת פגם היורד לשורש העניין ואשר עלול לגרום לעיוות דין ראוי: רע"א 1867/20 פלוני נ' בית חולים העמק (3.5.20) [פורסם בנבו]; רע"א 7819/16 המאגר הישראלי לביטוחי רכב ("הפול") נ' פלוני (25.12.16) [פורסם בנבו]; רע"א 5902/19 פלונית נ' מדינת ישראל משרד הבריאות (18.11.19) [פורסם בנבו]; רע"א 8617-03-20 פ. נ' איי.די.איי. חברה לביטוח בע"מ (06.03.20) [פורסם בנבו] ורבים אחרים.

27. ברע"א 1834/18 שירותי בריאות כללית נ' פלונית (3.5.18) [פורסם בנבו] ציינה כב' השופטת וילנר, כי על המומחה מטעם בית המשפט חלות חובות שונות כדלהלן:

"הסוג הראשון של החובות המוטלות על המומחה הן חובות אמון, בגדרן נדרש המומחה לנהוג בתום לב, באובייקטיביות, ללא משוא פנים, בלא ניגוד עניינים, ותוך הקפדה על מראית עין של התנהלות תקינה.

הסוג השני של החובות המוטלות על המומחה הן חובות מקצועיות, בגדרן נדרש המומחה לשקף בחוות דעתו את מצבו הרפואי האמיתי של הניזוק, על יסוד כל החומר הרפואי הרלוונטי והערכתו המקצועית. בכלל זה, טרם

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

10 ינואר 2021

ת"ע 18-04-51544 ד' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז ירושלים ואח'

1 גיבוש חוות דעתו, על המומחה לבחון את כל הבדיקות הרפואיות
2 הרלוונטיות של הניזוק ואת חוות הדעת שהוגשו בעניינו מטעם שני
3 הצדדים להליך.
4

5 28. בהמשך קבעה כבוד השופטת וילנר כי במקרים בהם המומחה מפר את החובות המוטלות
6 עליו, בין אם חובות האמון ובין אם חובותיו המקצועיות, ובית המשפט מתקשה לאמץ על כן
7 את חוות דעתו של המומחה מבלי שהדבר יוביל לפגיעה בהליך השיפוטי או במי מבעלי הדין,
8 עומדות לפני בית המשפט מספר דרכי פעולה:
9

10 דרך הפעולה הראשונה, המתונה ביותר, היא הכרעה בשאלות הרפואיות על
11 בסיס חוות דעתו של המומחה והראיות הנוספות, וזאת אף מבלי לאמץ את
12 מסקנותיו של המומחה ותוך אפשרות לסטות מחוות דעתו.
13

14 דרך הפעולה השנייה היא מינוי מומחה רפואי נוסף לצורך הכרעה בשאלות
15 שברפואה.
16

17 דרך הפעולה השלישית, והקיצונית ביותר, היא פסילת חוות הדעת שהגיש
18 המומחה ומינוי מומחה אחר תחתיו.
19

20 29. עינינו הרואות כי גם מקום בו הופרו על ידי המומחה החובות החלות עליו – ואין זה המקרה
21 שלפניי כפי שיובהר דלמטה – פסילת חוות הדעת היא הדרך הקיצונית והאחרונה.
22

23 30. במקרה שלפני, עיון בתשתית הראייתית מוביל למסקנה כי לא נפל פגם בהתנהלות המומחה.
24

25 31. ההפך הוא הנכון - המומחה פעל ללא כל דופי ובהתאם לאמות המידה הנדרשות כדלהלן:
26

27 ביום 7.7.20 פנה המומחה לב"כ הצדדים בהודעת הדוא"ל כדלהלן:
28

29 "לשניכם שלום.

30 האם מותר לי לעיין בחוות דר ר'?

31 תודה

32 פרופ' X"
33

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

10 ינואר 2021

ת"ע 18-04-51544 ד' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז ירושלים ואח'

ראו: נספח 7 לבקשה.

ביום 7.7.20 השיב ב"כ המבקשים למומחה בהודעת הדוא"ל כדלהלן:

"ברור. זו לא חוות דעת למעשה. זו תעודה
רפואית ששיקפה מצב נכון לכתיבת
הצוואה"

ראו: נספח 8 לבקשה.

ביום 20.8.20 השיב ב"כ המבקשים למומחה בהודעת דוא"ל, בין היתר, כדלהלן:

"ביחס לחומר שנשלח לך מעו"ד ב', זה
לא חומר רפואי, זוהי חוות דעת לכאורה
שניתנה לבקשתו של עו"ד ב' ו/או
לבקשתה של אשתו של המנוח באותה
עת, אשר מעיד לכאורה על כשירותו של
המנוח לכתיבת צוואה. על כן אין להתבסס
עליה שכן היא אינה נסמכת על שום חומר
רפואי"

ראו: נספח 9 לבקשה.

32. עינינו הרואות כי בשלב זה – בטרם נערכה חוות הדעת – התעוררה המחלוקת סביב המסמך
הרפואי (להלן – "המחלוקת").

33. המומחה טען כי מניסיונו, קיימת "רגישות גבוהה" ביחס לחוות הדעת אשר מוגשת מטעם מי
מהצדדים ומטעם זה הוא פנה לצדדים בשאלה האם רשאי הוא לעיין במסמך הרפואי.

ראשית, יש ממש בטענת המומחה כי חשיפתו לחוות הדעת של מי מהצדדים, עשויה להוביל
לפסילתו ראו: רע"א 7921/20 פלוני נ' מרכז החינוך העצמאי לת"ת ובתי ספר (14.12.20)

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

10 ינואר 2021

ת"ע 18-04-51544 ד' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז ירושלים ואח'

- 1 [פורסם בנבו]; רע"א 7098/10 אוהד טביבזדה נ' שירותי בריאות כללית (31.1.11) [פורסם
2 בנבו]. בתוך כך, נכון עשה המומחה כי לא עיין במסמך הרפואי ללא הסכמת הצדדים או ללא
3 ההכרעה של בית המשפט.
- 4 שנית, החלטה באשר לטיב המסמכים שהגשתם תותר למומחה שמונה מטעם בית משפט,
5 המצויה בתחום סמכותו של בית המשפט רמ"ש 9235-06-20 פלוניס נ' אלמונית (1.7.20)
6 [פורסם בנבו]. בתוך כך, נוכח קיומה של המחלוקת, היה על המבקשים – בתור מי שביקשו
7 כי המומחה יעיין במסמך הרפואי – להביא את המחלוקת להכרעת בית המשפט ואין זה
8 משנה האם עסקינן בתעודת רפואה או שמא בחוות דעת רפואית.
- 9
- 10 הדבר נכון ביתר שאת נוכח העובדה כי המבקשים עצמם בס' 2 לתשובה לתגובה מכנים את
11 המסמך הרפואי "חוות הדעת".
- 12
- 13 34. לפיכך, יש לזקוף לחובת המבקשים – ולא לחובת המומחה – את העובדה כי המחלוקת לא
14 הוכרעה על ידי בית המשפט וכי לא ניתן "אור ירוק" למומחה, לעיין במסמך הרפואי.
- 15
- 16 35. בדיעבד מתברר כי אי הבאת המחלוקת להכרעת בית המשפט, לא הייתה מחדל מקרי של
17 המבקשים והמבקשים המתונו לתוצאת חוות הדעת, בודעם כי המחלוקת לא הוכרעה
18 וקיימת סבירות ממשית כי המומחה לא עיין או לא יעיין במסמך הרפואי.
- 19
- 20 36. על העובדה כי לא מדובר במחדל מקרי של המבקשים אלא במעשה מתוכנן ממש, ניתן ללמוד
21 מהתנהלותם לאחר הגשת חוות הדעת.
- 22
- 23 37. ביום 11.10.20 - דהיינו חודש ימים לאחר הגשת חוות הדעת – פנו המבקשים באמצעות ב"כ
24 למומחה ושאלו האם עיין במסמך הרפואי. המומחה השיב בהגיונותו כי לא עיין והמבקשים
25 ביקשו לדעת מדוע לא עיין המומחה במסמך הרפואי ראו: נספים 2-1 לבקשה.
- 26
- 27 38. המומחה השיב למבקשים – בשגגה כפי שהתברר בדיעבד – כי המסמך הרפואי לא עמד בפניו
28 ראו: נספח 3 לבקשה.
- 29
- 30 39. בעקבות תשובה זו של המומחה, ביקשו המבקשים, באמצעות ב"כ להשיב לשאלה האם
31 כוונתו "לא עמד בפני" הינה כי לא קיבל את המסמך הרפואי כלל או שמא קיבל והחליט
32 שהמסמך הרפואי לא צריך לעמוד בפניו ראו: נספח 4 לבקשה.
- 33

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

10 ינואר 2021

ת"ע 18-04-51544 ד' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז ירושלים ואח'

40. המומחה השיב כי לא קיבל את המסמך הרפואי ראוי: **נספח 5 לבקשה** והמבקשים הפנו את תשומת לבו של המומחה כי הוא קיבל את המסמך הרפואי ביום 5.7.20 **ראוי: נספח 6 לבקשה**.

41. יוצא, איפוא כי המבקשים המתינו לחוות הדעת ולתוצאותיה וכאשר התברר להם כי התוצאה איננה מתיישבת עם עמדתם, בחוסר תום לב "שלפו שפן" בדמות טעות של המומחה.

42. כידוע, כאשר בקשת פסילה, מוגשת לאחר הגשת חוות דעת מומחה, כבענייננו, מתעורר חשש כי בקשה זו נובעת מחוסר שביעות רצון של מבקש הפסילה, מתוצאות חוות הדעת **ראוי: רע"א 6264/15 פלונית נ' משרד הבריאות, מיום 10.11.15 (פורסם בנבו); רע"א 6142/16 פלוני נ' מרכז רפואי ע"ש שיבא – תל השומר מיום 28.9.16 (פורסם בנבו)**.

43. ודוק! חוסר תום הלב של המבקשים נלמד מעצם הצגת השאלה למומחה האם עיין במסמך הרפואי שכן במסגרת חוות הדעת הבהיר המומחה באילו מסמכים עיין לצורך הכנתה והמסמך הרפואי לא נכלל במסמכים אלה. חוסר תום הלב של המבקשים מתעצם לאור העובדה כי הם ידעו שהמחלוקת לא הוכרעה וכי לא ניתן למומחה המנדט – בין על דרך הסכמת הצדדים ובין על דרך ההכרעה השיפוטית - לעיין במסמך הרפואי.

44. ער אני לעובדה כי המומחה טעה בתשובתו למבקשים כי לא קיבל את המסמך הרפואי. המומחה הודה בטעות זו במסגרת עמדתו. כידוע, איש אינו חסין בפני טעות ולמבקש למצוא אדם מושלם יש להשיב ש"ככל שתחפש לא תמצא" (דברי פיטאקוס המובאים אצל נתן שפיגל **חכמת יוון: באנקדוטה, בפתגם ובבדיחה 42 (1994)**), המומחה הוא בשר ודם "והטעות אינה אלא תכונה אנושית" (דברי אוריפידס המובאים שם, בעמ' 126) **השוו: ה"פ 13373-10-16 קסירר נ' אמסלם ואח' (20.10.20) (פורסם בנבו)**.

45. ואולם, לא כל טעות תוביל בהכרח לפסילת המומחה **ראוי: ת"א 24058-11-12 ברזילי נ' יצחקוב (205.14) (פורסם בנבו)**. הדבר נכון ביתר שאת מקום בו עסקינן בטעות אשר הוגדר על ידי המומחה כטעות טכנית ואשר באה לידי ביטוי בתשובתו למבקשים כי לא עיין במסמך הרפואי משום שזה לא הועמד לרשותו.

46. טעות זו שונה בתכלית מטעות מהותית כגון התעלמות מכוונת ממסמך רלוונטי או עיון בחומרים אסורים **ראוי: רע"א 3254/18 ש.ח.ן. כרמלי עבודות קבלניות בע"מ נ' חברת החשמל לישראל בע"מ (10.5.18) (פורסם בנבו); עמ"ש 60984-12-16 (29.3.18) (פורסם בנבו)**.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

10 ינואר 2021

ת"ע 18-04-51544 ד' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז ירושלים ואח'

47. לפיכך, לא מצאתי כי יש בטעות הטכנית כדי להוביל לפסילת המומחה.
48. ביחס לעובדה כי המומחה לא עיין במסמך הרפואי – סבורני כי עסקינן בפגם אשר ניתן לריפוי בדרכים שנקבעו בפסיקה, כאשר, כאמור, נקיטה באפשרות של פסילת המומחה ומינוי מומחה אחר תחתיו תיעשה אך במקרים שבהם התגלה פגם מהותי היורד לשורש העניין אשר לא ניתן לרפאו באמצעים מתונים יותר **ראו: רע"א 337/02 מזרחי נ' כלל חברה לביטוח בע"מ, פ"ד נו(4) 673, 676 (2002); רע"א 4102/15 שירביט חברה לביטוח בע"מ נ' אזברגה, [פורסם בנבו] פסקה 10 (27.10.2015).**
49. סבורני כי במקרה שלפני הכרעה בשאלות כשירות המנוח תעשה על בסיס חוות הדעת בצירוף הראיות הנוספות המצויות בתיק, לרבות המסמך הרפואי כאשר על אף הפסיקה לפיה מומחה מטעם בית המשפט ככלל לא אמור להיחקר על חוות דעת **ראו: בג"ץ 5352/18 פלוני נ' ביה"ד הרבני הגדול ירושלים לרבות הנהלת ביה"ד (13.8.18) [פורסם בנבו]** יתאפשר למבקשים לחקור את המומחה ככל שיבקשו זאת.
50. כידוע, "על אף כי חוות הדעת מהוות חלק חשוב ומשמעותי של מסכת הראיות שבפני בית המשפט, ולרוב על בסיסה תגובש תמונת המצב, יתחשב בית המשפט בבואו להכריע בסוגיות כאמור, גם בראיות נוספות אשר הובאו בפניו, באמות המידה שהותוו בחקיקה ובפסיקה" **ראו: תמ"ש (אילת) 1724/00 ק.ד. נ' ק.י. (20.3.08) [פורסם בנבו]; ת"ע 4960/07 מ.ו.פ. נ' האפוטרופוס הכללי - חיפה ואח' (8.5.14) [פורסם בנבו].**
51. בעת גיבוש המסקנה שלא לפסול את המומחה הבאתי בחשבון גם את התנהלות המבקשים ואת תרומתם לעובדה כי המסמך הרפואי לא נכלל במסגרת המסמכים, בהם עיין המומחה לקראת גיבוש חוות דעתו.
52. הרציונל שלא לפסול את המומחה, מביא בחשבון גם את החשש מפני התנהלות אסטרטגית של בעלי הדין, אשר יבקשו לפסול את חוות הדעת לא בשל הפגמים שנפלו בה, אלא בשל כך שהתוצאה שנקבעה בה אינה נושאת חן בעיניהם **ראו: ע"א 2934/94 סולל בונה בע"מ נ' איתן, (2.6.1996) [פורסם בנבו]; רע"א 4842/20 עיריית אשדוד נ' אדמת הצבי השקעות בע"מ (9.9.20) [פורסם בנבו].**
53. לאור כל השיקולים דלעיל, הבקשה לפסילת המומחה נדחית.
54. לאור התוצאה, יש לחייב את המבקשים בהוצאות משפט.
55. ביום 1.1.20 נכנסו לתוקף **תקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018 (להלן-"התקנות").**

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

10 ינואר 2021

ת"ע 18-04-51544 ד' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז ירושלים ואח'

56. בתקנה 4 לתקנות נקבע כי לא יעשה בעל דין או בא כוחו שימוש לרעה בהליכי משפט. סבורני כי התנהלות המבקשים, כפי שתוארה בהחלטה זו לעיל, הינה הפרת האיסור הקבוע בתקנה 4 לתקנות.

57. תקנה 151 (ג) לתקנות קובעת כי סבר בית המשפט שבעל דין עשה שימוש לרעה בהליכי משפט, רשאי הוא לחייבו בהוצאות לטובת הנפגע או לטובת אוצר המדינה ובנסיבות מיוחדות אף את בא כוחו.

58. במקרה שלפני הנפגע העיקרי הוא המומחה. מידת הפגיעה במומחה באה לידי ביטוי בתגובתו דלהלן:

"במשך 30 שנות ניסיוני ומאוד מינויים בבית משפט למשפחה, לא הוטל בי רבב על "חוסר תום לב ואובייקטיביות", כפי שטען עו"ד ב' וצר לי על נוסח זה מצידו"

59. בנסיבות המקרה מצאתי מקום לחייב את המבקשים בהוצאות משפט הן לטובת המשיבים והן לטובת המומחה בסך של 2,000 ₪ לכל אחד מהם.

אני מתיר את פרסום ההחלטה.

ניתנה היום, כ"ו טבת תשפ"א, 10 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.

פליקס גורודצקי, שופט